

Geachte leden van de Commissie Grondgebiedszaken van de gemeente Bergeijk,

Ik ben Alfons Lambregts. Ik woon in de Tonterstraat in Riethoven. Mijn tuin grenst aan de achterkant aan het plangebied van Achter de Sleutel.

Ik heb als omwonende deelgenomen aan de klankbordgroep en was een van de indieners van de burgerpetitie die naar aanleiding van Achter de Sleutel aan de gemeenteraad is aangeboden.

Bij de behandeling van die burgerpetitie heeft een van de raadsleden opgemerkt dat iedereen wel wist dat als de bestemmingsplanprocedure eenmaal gestart was, er geen weg meer terug was. Dat raadslid heeft gelijk gekregen.

Ik heb vanaf het moment dat die procedures opgestart zijn de beleving dat de trein op het spoor stond en dat er nauwelijks nog bijsturing mogelijk was.

In het raadsvoorstel dat in concept bij de stukken van deze vergadering gevoegd is wordt wel gesteld dat er een uitgebreide burgerparticipatie heeft plaatsgevonden.

Zoals veel omwonenden heb ik echter niet de beleving dat dat proces van burgerparticipatie werkelijk heeft geleid tot gehoor geven aan de zienswijzen die door omwonenden op het plan zijn ingebracht.

Ik geef daarvan twee voorbeelden.

Als eerste de vaker ingediende zienswijze, vanaf het prille begin en telkens weer mondeling en op schrift herhaald, dat het aantal te realiseren woningen in dit gebied te groot is. De reactie op deze zienswijze is dat de door de gemeente gestelde eis van 60% woningen voor doelgroepen bij stedenbouwkundige uitwerking nu eenmaal leidt tot kleinere en daardoor méér percelen. Alsof dat een wetmatigheid is waar we met zijn allen verder niets meer van kunnen vinden. En dat het dus vanzelfsprekend is dat er aan het eind van het proces zelfs meer woningen gebouwd mogen worden dan aanvankelijk bij het begin van het participatieproces genoemd.

Wat vindt de commissie grondzaken en straks de gemeenteraad ervan dat tegen alle zienswijzen in vastgehouden wordt aan 44 te bouwen woningen? Komt er steun voor de zienswijze dat dat aantal te groot is voor dit inbreidingsgebied?

Het tweede voorbeeld betreft de zienswijze dat het groene karakter van het gebied zoveel mogelijk behouden moet blijven. In de gesprekken met de klankbordgroep is meerdere keren gesproken over het behouden van een deel van het aanwezige bosgebied en het doortrekken van de bestaande houtwal om daarmee het aanwezige groen te behouden en te versterken. In het uiteindelijke bestemmingsplan verdwijnt het bos bijna helemaal, en de uitbreiding van de houtwal is geheel van de baan. En daarnaar gevraagd bij de toelichting op het voorontwerp bestemmingsplan, bijna een

jaar geleden in dit gemeentehuis, was de reactie van de initiatiefnemer/projectontwikkelaar kort : “dat gaan we niet doen, en als u het daar niet mee eens bent kunt u een zienswijze indienen”.

Ik heb een zienswijze ingediend. Zonder enig resultaat. Wél was het aanleiding voor de projectontwikkelaar om een gesprek aan te knopen om te zoeken naar mogelijkheden voor een goede afwerking van de randen van het plangebied en daarmee de indieners van zienswijzen wat tegemoet te komen. Daarin kwam er wel iets van dat idee van doortrekken van een houtwal terug. Maar dan als iets wat je als particulier met de projectontwikkelaar moet regelen. En waaraan de projectontwikkelaar de afspraak wil verbinden dat je verder geen gebruik meer zult maken van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen, geen bezwaar zult maken tegen de nog te verstrekken bouwvergunningen, en geen claim zult indienen voor planschade.

Wat vind de commissie grondzaken en straks de gemeenteraad van de zienswijze dat het groene karakter van het gebied grotendeels teniet wordt gedaan ? Dat bewoners eerst wordt verzocht om hierop een zienswijze in te dienen. Dat die zienswijze vervolgens wordt afgewezen. En dat omwonenden vervolgens weer worden benaderd door de projectontwikkelaar om te onderhandelen over gedeeltelijke compensatie van verloren gegane waarden ?

Ik vind dat de gemeente Bergeijk, zowel ambtelijk als politiek, de invulling van het bestemmingsplan Achter de Sleutel té veel overlaat aan de projectontwikkelaars. Ik merk weinig of niets van wat er ambtelijk of politiek over het plan gedacht wordt. Ondanks alle ingediende zienswijzen komt er geen verdiepende vraag waar al die reacties nu eigenlijk vandaan komen. Geen voorstel voor eventuele aanpassingen aan het plan. De trein dendert gewoon door. Niet meer op een ander spoor te krijgen.

In het bestemmingsplan Achter de Sleutel wordt de inrichting van dit gebied voor de komende 100 jaar of zo vastlegt. Er kan een betere balans tussen woningbouw (aantallen woningen, de bestemmingsplanregels) en groen gevonden worden. Dat is het bespreken waard. Dit mag geen hamerstuk zijn.

Alfons Lambregts